

Czwartek, 7 lipca 2011 r.

Program dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii

P7_TA(2011)0338

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2011 r. Program dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii

(2013/C 33 E/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 27 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 983/2008 z dnia 3 października 2008 r. przyjmujące plan podziału pomiędzy państwa członkowskie zasobów zapisanych w roku budżetowym 2009 na dostawy żywności pochodzącej z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej potrzebujące we Wspólnocie ⁽²⁾,
 - uwzględniając zmieniony wniosek Komisji w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do dystrybucji produktów żywnościowych wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii (COM(2010)0486),
 - uwzględniając wyrok Sądu Unii Europejskiej w sprawie T-576/08,
 - uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 562/2011 z dnia 10 czerwca 2011 r. przyjmujące plan podziału pomiędzy państwa członkowskie środków zapisanych w roku budżetowym 2012 na dostawy żywności pochodzącej z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej potrzebujące w Unii Europejskiej oraz wprowadzające odstępstwa od określonych przepisów rozporządzenia (UE) nr 807/2010 ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej oraz rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) w odniesieniu do dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 4 kwietnia 2006 r. ⁽⁵⁾ w sprawie omawianego programu, rezolucję z dnia 22 maja 2008 r. ⁽⁶⁾, swoje stanowisko z dnia 26 marca 2009 r. oraz wniosek Komisji COM(2010)0486,
 - uwzględniając zalecenie Rady 92/441/EWG w sprawie wspólnych kryteriów dotyczących wystarczających zasobów i pomocy społecznej w systemach zabezpieczenia społecznego,
 - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu Parlamentu Europejskiego,
- A. mając na uwadze, że według szacunków Komisji 43 miliony osób w UE są zagrożone niedostatkami żywności,

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 9.10.2008, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 152 z 11.6.2011, s. 24.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 258.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 170.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 71.

Czwartek, 7 lipca 2011 r.

- B. mając na uwadze, że w związku z kryzysem gospodarczym i finansowym oraz gwałtownie rosnącymi cenami żywności na niedostatek żywności narażonych jest jeszcze więcej osób,
- C. mając na uwadze, że według szacunków Komisji 80 milionom osób w UE grozi ubóstwo, a w wyniku kryzysu finansowego i gospodarczego liczba osób cierpiących z powodu ubóstwa może jeszcze wzrosnąć; mając na uwadze, że jednym z pięciu priorytetów strategii Europa 2020 jest ograniczenie ubóstwa i wykluczenia społecznego w Unii Europejskiej,
- D. mając na uwadze, że w programie dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii, ustanowionego w 1987 r. w kontekście wspólnej polityki rolnej (WPR), udziela się obecnie pomocy żywnościowej 13 milionom osób cierpiących z powodu ubóstwa w 19 państwach członkowskich, a jego łańcuchy dystrybucji obejmują około 240 banków żywności i organizacji charytatywnych,
- E. mając na uwadze znaczny spadek poziomu zapasów interwencyjnych UE,
- F. mając na uwadze, że w wyniku reformy WPR omawiany program był w coraz większym stopniu zależny od zakupów rynkowych, co doprowadziło do spadku poziomu zapasów interwencyjnych stanowiących tradycyjne źródło dostaw programu,
- G. mając na uwadze, że Sąd orzekł, iż należy unieważnić art. 2 rozporządzenia (WE) nr 983/2008 dotyczący dodatkowych zakupów żywności na rynku,
- H. mając na uwadze, że w wyniku wyroku Sądu wniosek Komisji na 2012 r. przewiduje drastyczne obniżenie poziomu środków finansowych: z 500 mln EUR w 2011 r. do 113 mln EUR w 2012 r.,
- I. mając na uwadze, że w 2014 r. rozpocznie się nowy okres finansowania WPR i powiązanych z nią programów oraz funduszy strukturalnych, w tym Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS),
1. podkreśla, że nagle zatrzymanie obecnego, dobrze funkcjonującego programu pomocy bez wcześniejszego poinformowania i przygotowania będzie miało poważne konsekwencje dla najsłabszych obywateli UE i że nie jest to w finansowaniu wiarygodna praktyka;
 2. w związku z tym wzywa Komisję i Radę do opracowania na pozostałe lata okresu finansowania (2012 i 2013) rozwiązania przejściowego, by uniknąć raptownego i ostrego spadku poziomu pomocy żywnościowej w wyniku obciążenia środków z 500 mln EUR do 113 mln EUR oraz by zagwarantować, że osób zależnych od pomocy żywnościowej nie dotknie niedostatek żywności;
 3. w związku z tym wzywa Komisję i Radę do znalezienia sposobu na kontynuowanie programu na rzecz osób najbardziej potrzebujących przez pozostałe lata obecnego okresu finansowania (2012 i 2013) i podczas kolejnego okresu finansowania (2014-2020) w oparciu o podstawę prawną, której Sąd nie będzie mógł zakwestionować, oraz do utrzymania rocznego poziomu środków w wysokości 500 mln EUR, by zagwarantować, że osób zależnych od pomocy żywnościowej nie dotknie niedostatek żywności;
 4. apeluje, by w perspektywie długoterminowej wszystkie zainteresowane podmioty dokonały szczegółowej oceny stosowności programu pomocy żywnościowej, szczególnie jako części WPR, w kontekście nowego okresu finansowania, który zacznie się w 2014 r.;

Czwartek, 7 lipca 2011 r.

5. odnotowuje ogłoszenie przez komisarza Daciana Cioloşa w dniu 29 czerwca 2011 r. propozycji wyłączenia programu dystrybucji żywności dla najuboższych z WPR i zauważa, że trzeba zapewnić wystarczający poziom środków finansowych;
 6. przypomina, że programy skierowane do osób potrzebujących muszą być realizowane w świetle postępowań toczących się przed Sądem Pierwszej Instancji, co Komisja słusznie zauważyła w preliminarzu budżetowym na rok 2012; zwraca uwagę, że w wyroku z dnia 13 kwietnia 2011 r. w sprawie T-576/08 Sąd orzekł, że omawianym programem objęte mogą być tylko dostawy żywności pochodzącej z zapasów interwencyjnych w przeciwieństwie do wydatków na rynkowe zakupy dostarczanej żywności; uważa, że w związku z wyrokiem art. 2 rozporządzenia (WE) nr 983/2008 nie może służyć za podstawę prawną dystrybucji żywności wśród potrzebujących;
 7. zwraca się do Komisji o zaproponowanie zmian w rozporządzeniu w sprawie programu dystrybucji żywności wśród najbardziej potrzebujących, by wyjść z obecnego impasu na szczegle Rady; uważa, że w przyszłym okresie programowania finansowego należy znaleźć najodpowiedniejszą podstawę prawną;
 8. podkreśla, że prawo do żywności jest podstawowym prawem człowieka oraz że jest ono zapewnione, gdy wszyscy ludzie przez cały czas mają fizyczny i gospodarczy dostęp do odpowiedniego, bezpiecznego i bogatego w składniki odżywcze pożywienia, które zaspokaja ich potrzeby i preferencje żywieniowe, pozwalając na prowadzenie aktywnego i zdrowego życia; zauważa, że pożywienie ubogie w składniki odżywcze ma negatywne skutki dla zdrowia;
 9. podkreśla, że zdrowa, wysokojakościowa żywność jest szczególnie istotna dla dzieci i przyczynia się do zaspokojenia ich potrzeb rozwojowych i edukacyjnych;
 10. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji i agencji Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz wspólnego frontu walki z brakiem bezpieczeństwa żywnościowego i niedożywieniem na całym świecie;
 11. podkreśla, że należy zagwarantować rolnikom za ich pracę godne i uczciwe dochody oraz wynagrodzenia; zauważa, że w wielu regionach rolnicy borykają się z trudnościami finansowymi; z naciskiem wzywa Komisję do zajęcia się kwestią ubóstwa na obszarach wiejskich oraz rozpadu społeczności wiejskich;
 12. uważa, że w kontekście poprawy bezpieczeństwa żywnościowego oraz tworzenia zrównoważonych systemów produkcji i dostaw kluczowe znaczenie w perspektywie długoterminowej ma ograniczanie marnowania żywności;
 13. podkreśla znaczenie udzielania pomocy najsłabszym i najuboższym członkom społeczeństwa na szczegle europejskim, szczególnie w świetle obecnego kryzysu gospodarczego, finansowego i społecznego;
 14. przypomina, że jednym z pięciu celów strategii Europa 2020 jest ograniczanie ubóstwa i wykluczenia społecznego w Unii Europejskiej; podkreśla, że do walki z ubóstwem konieczna jest zintegrowana polityka łącząca godziwe dochody z godnymi warunkami pracy i życia oraz dostępem do wszystkich praw podstawowych: politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturowych; uważa, że środki w dziedzinie pomocy żywnościowej mogą być jednym z elementów szerszej zintegrowanej polityki zwalczania ubóstwa; przyznaje, że jednym ze skutków ubocznych ubóstwa jest często niedożywienie i niedostatek żywności;
 15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.
-